

MIELIPIIDE

Osoite: Satakunnan Kansan, mielipide, PL 58, 28101 Pori
 Sähköposti: sk.mielipide@satakunnankansa.fi
 Puhelin: 010 700 4306 (ma–pe klo 10–11)

Mitä metsässä pitäisi tehdä?

Hienoa että keskustan kansanedustaja Eeva Kalli (SK 23.8.) haluaa käydä metsäkeskustelua vihreiden kanssa. Hän peräänkuuluttaa luottamusta yksittäisiin metsänomistajiin ja heidän tuntuunsa omasta metsästään.

Valitettavasti yksittäisen ihmisen näkökulmasta saattaa jäädä helposti jotakin huomaamatta: siitä kertovat esimerkiksi ne sadat Suomesta hävinneet eliölajit, joita ihmiset joko eivät ole nähneet, eivät ole ymmärtäneet riittävästi – tai eivät ole halunneet säilyttää.

Tuskin kukaan haluaa, että päätökset tehdään Brysselissä: ne olisi pitänyt osata tehdä itse jo kauan sitten.

USKON, ETTÄ aivan kuten vihreät myös keskusta haluaa asiaa harkittuaan ihmisten toimivan parhaan tieteellisen tiedon varassa, ei yksilöiden mutua-tuntuman varassa. Tieteellisen tiedon tunnusmerkkinä on sen pohjautuminen useisiin tiedeyhteisön vertaisarvioimiin tutkimuksiin,

KARI MANKONEN

Kirjoittajan mielestä lajikatoa estäviä toimia pannaan metsänhoidossa täytäntöön aivan liian hitaasti.

joita eivät ole täydellisiä eivätkä lopullisia, mutta osaltaan rakentavat kuvaa, joka on mahdollisimman lähellä totuutta.

Tällä hetkellä tiedeyhteisön kanta on, että ihminen on aiheuttanut ennennäkemättömän no-

pean sukupuuttooallon, ja nykyisillä toimilla lajien sukupuuttoja Suomessa ei saada loppumaan.

Yli 800 metsälajia on meillä uhanalaisina. Tutkimusten mukaan suurin syy ovat metsäelin-

sien uudistamis- ja hoitotoimet, vanhojen metsien, kookkaiden puiden ja lahoppuun väheneminen.

Kokonaisen lajin katoamista edeltää aina paikallisten populaatioiden katoaminen. Eli vaiko-

ka yksittäisen metsänomistajan oma osuus tuntuu pieneltä, kun Kallin mainitsemat sadattuhannet metsänomistajat toimivat, ovat tulokset tuntuvia. Suuntaan tai toiseen.

KORJAUKSIA metsäämmattilaisen takavuosien ”menestystarinan” reseptiin eli maksimaaliseen puuntuotantoon tähtäävään monokulttuuriohjeistukseen on tehty, mutta lajikatoa estäviä toimia pannaan täytäntöön aivan liian hitaasti – koska yksittäisen metsänomistajan mielestä niitä ei tarvita.

Nyt on kiire ottaa käyttöön muun muassa järeiden kuolleiden puiden ja niin sanottujen vähäarvoisten lehtipuiden jättäminen hakkuualueille. Hyvän metsänhoidon ohjeissa näin jo neuvotaan, mutta toteutukset laahaavat tutkitut kaukana tavoitteista.

Monimuotoinenkin metsä sitoo hiiltä, eikä nuoren metsän hiilinielua saa rakentaa elonkirjon kustannuksella.

REETTA HULMI
 metsänhoitaja ja
 metsänomistaja (vihr)
 Säkylä

Hallinnon valuvika vai vallan kolmijako-oppia?

Toimin Puhtaan meren puolesta ry:n (PMP) lainopillisena avustajana ja asiamiehenä. Muutama sana päätösmittajia Tomi Lähdeniemen pääkirjoituksen (SK 28.8.) johdosta on siksi paikallaan.

Totesitte, että on hallinnon valuvika, kun ”Vaasan hallinto-oikeus kyseenalaistaa laajan viranomaiskoneiston tekemän työn ja heittää sen päälle epäluottamuksen varjon”. Kyse ei kuitenkaan ole hallinnon valuvikasta, vaan suomalaisen yhteiskunnan yhdestä perustavanlaatuisimmasta oikeusperiaatteesta: vallan kolmijako-opista.

Suomessa, kuten muissakin toimivissa demokratioissa, lainsäädäntövalta, toimeenpanovalta sekä tuomiovalta kuuluvat eri viranomaisille, eikä millään viranomaisella ole oikeutta puuttua toisen toimivallan alle kuuluviiin asioihin. Tätä periaatetta ei kenenkään tule kyseenalaistaa. Ei edes ”neljännen valtiovallan”: vapaan lehdistön ja sähköisen median.

Hallintoasioissa toimeenpanovaltaa edustavat muun muassa aluehallintoviranomaiset ja tuomiovaltaa muun muassa hallinto-oikeudet.

Tuomiovallan tehtävänä on

valvoa, että lakeja ja määräyksiä noudatetaan. BASF:n akkumateriaalitehtaan kohdalla Vaasan hallinto-oikeus joutui toteamaan, että lakeja ei ole noudatettu – toimeenpanovallan (Etelä-Suomen aluehallintovirasto) hyvästä valmistelutyöstä huolimatta. Kyse on Vaasan hallinto-oikeuden näkökulmasta vain siitä, että muun muassa ympäristönsuojelulakia tulkittiin väärin. Ei siitä, että luottamus Etelä-Suomen aluehallintoviraston toimintaan katoaisi.

Korkein hallinto-oikeus voi päätyä toiselle kannalle käyttäessään omaa, korkeinta tuomiovaltaansa hallintoasioissa.

SUURIN OPPI tässä tapauksessa lienee se, että rakennuslupaa ei tulisi myöntää, ennen kuin ympäristölupa on saanut lainvoiman.

PMP:kään ei halua, että Satakunta menettää BASF:n akkumateriaalitehtaan mukanaan tuomat työpaikat, mutta ”ei hinnalla millä hyvänsä”. Luonnon pilautuminen on aina pyysyvä olotila, ja puhdas luonto katoava luonnonvara.

JOUNI LEHTIMÄKI
 varatuomari, oikeustieteen
 lisensiaatti, Pori

Porin perusturvan henkilöstöpolitiikka on käsittämätöntä

Olemme saaneet lukea mediasta lähes päivittäin valtakunnallisesta hoitajapulasta. Miten hoitajat ovat ääriarjoilla, avoimiin paikkoihin ei ole hakijoita, sijaisia ei ole, tehdään pitkää päivää, tehdään vajaalla, vaihdetaan vuoroja, tehdään ylityötä, palkkia ei vastaa työn vaativuuatta, hoitajat lähtevät alalta ja niin edelleen.

Karua luettavaa. Hoitajapula koskettaa myös Porin perusturvaa. Se ei valitettavasti ole säästynyt tältä ilmiöltä. Mennyt kesä on ollut jopa kaoottinen perusturvan lähes joka yksikössä. Silti perusturva pitää pitkäaikaisia, hyvin työnsä hoitavia sijaisia niin sanotusti löysässä hirressä. Ei ole tarjota vakinaista paikkaa, vaikka tarve on aivan selkeä.

Eläkkeelle jää koko ajan hoitajia, mutta uusia ei juurikaan ole palkattu tilalle. Käsittämätöntä toimintaa näin aikoina.

Hoitajamitoitus nousee 0,6 työntekijään asukasta kohden 1.1.2022. Siitä runsaan vuoden päästä mitoitusta pitää olla 0,7 työntekijää asukasta kohden. Tähän olisi nyt jo varauduttava ja vakinaistettava pitkäaikaisia sijaisia.

Ei ole ihme että nuoret hoitajat lähtevät, he eivät todellakaan

jää odottelemaan armopaloja vuodesta toiseen. He haluavat päästä elämässä eteenpäin, ja jos perusturva ei parempaa pysty oivomaan, niin näinä aikoina sen varmasti tarjoaa jokin muu taho – ja on tarjonnutkin jo.

Koska sijaisia ei tosiaan ole ollut, hoitajat ovat joutuneet venymään ennennäkemättömällä tavalla. Silti on kuulunut, että hoitajat ovat joutuneet melkein pä kerjäämään sitä 51 euron hälyrahaa. Venymistä ja joustoa odotetaan, mutta maksaa siitä ei haluttaisi.

Sairaanhoidopiiri reagoi hoitajapulaan kesällä tuplaamalla hälyrahan. Siellä ymmärrettiin, että edes näin voidaan hieman osoittaa arvostusta hoitajien venymiselle.

Nyt olisi Porin perusturvassa myös tässä asiassa aika herätä.

On aika osoittaa, edes sen hieman, arvostusta hoitajien venymiselle.

On aika osoittaa, edes sen hieman, arvostusta hoitajien venymiselle. Hälyraha on tuplattava ja sen maksamisessa ei todellakaan saa kitsastella.

Muitakin keinoja on tuki löydettävä. Nyt ei ole varaa päästää yhtäkään hoitajaa lähtemään pois.

KESÄ OSOITTI, että katastrofin ainekset ovat olemassa. Laki määrittää hoitajamitoituksen, joten on laitonta, että toistuvasti tehdään vajaalla. Sen hoitajamitoituksen kun pitää toteutua käytännössä, ei vain paperilla.

Töitä on siis tehtävä henkilöstön jaksamisen eteen ja taho on löydettävä palkita joustamisesta. Lapsia palkitaan korkein ja tarroin. Aikuisia motivoi raha, ja raha on se, millä hoitajat maksavat laskunsa.

Raha tuo myös arvostusta ja sen arvostuksen myötä tulee sitä houkuttelevuutta ja sen houkuttelevuuden myötä tulee niitä uusia hoitajia alalle. Tämä on fakta, mikä on hyväksyttävä.

Ne ajat ovat ohi kun sanottiin ”ota tai jätä”, kyllä tulijoita on jonoiksi asti”.

TARJA GRÖNBLOM
 kaupunginvaltuuston
 varavaltuutettu (ps), Pori